

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petič-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Dvestoletnica pruskega kraljestva.

Dne 18. t. m. minulo je 200 let, odkar je Prusija kraljestvo.

Zgodovinski razvoj pruske provincije v kraljestvo ter pred 30 leti v cesarstvo nima za nas toliko zanimanja. Zanimivo pa je zasledovati slučaje in osebe, od katerih je bila odvisna rast in moč Prusije. Res, da ne igra v svetovni politiki vselej poštenost in značajnost, toda oni, ki so Prusijo jačili in širili, poznali so jako malo te dve čednosti.

Posebno za Avstrijce je dobro premišljevali, na čegav račun se je Prusija pričela, širila ter končno v svetovni veljavi prekosila Avstrijo.

Dvestoletni jubilej niso praznovali pred par dnevi le pruski podaniki, skoraj še z večjo parslavo — vsaj v sroih in časopisih — spominjali so se ga avstrijski podaniki nemškega mišljenja.

Zato pa je dobro povedati tem ljudem, kaj znači Prusija v razmerju z našo in — njihovo očetnjo Avstrijo.

Hvaležnost sveta ali: pomoli žabi prst, pa ti hlastne po celi roki, uresničilo se je v zgodovini nenasičnosti Prusije ter popustljivosti Avstrije.

Nemški dedni knezi čutili so že pred 200 leti ono častihlepnost, ki je i dandanes znak kronanih in nekronanih nemških politikov. Vendar so bili avstrijski vladarji kot nekaki pravni varuhi nemških pokrajin toliko previdni, da niso dovolili domišljavim knezom preveč sijaja.

Slavohlepnost prežali so tedaj na ugodno priliko oziroma avstrijsko zadrego. In takšna je prišla koncem leta 1700, ko je avstrijski cesar Leopold napovedal vojno Španiji ter v ta namen poklical podrejene nemške državnice na pomoč. Pruski dedni knez Friderik III. obljubil je pomoč le pod pogojem, da mu Avstrija dovoli, posaditi si na glavo kraljevo krono. Hočeš nočeš prisiljen je bil avstrijski cesar ugoditi knezovi častila-komnosti. S tem pa je bil položen temelj mo- gočni Pruski na stroške Avstrije.

Ne po zaslugah ali priznanju, temveč po zvijačnosti in — izsiljevanju postala je Pruska kraljevina.

Prusko kraljestvo si je opomoglo najbolj pod vladjo kralja Friderika II. Kdo je bil ta Friderik in na čegave stroške je povečal prusko kraljevino? V svoji mladosti podpirala ga je z večjimi vsotami avstrijska cesarica Marija Terezija. Ko pa je postal Friderik II. kralj pruski, bila je prva njegova misel, skazati se hvalnega svoji dobrotnici s tem, da je napo- vedal Avstriji — vojno ter se celo življenje bo- jeval zoper našo očetnjo. Razširil je res svojo dedno deželo za velike kose zemlje, toda te zemlje so se držale krvave lise bratske krvi in črne pege kraljeve nehvaležnosti.

Še eden mož je vstal v Prusiji, da ji je s krvoločnostjo in spletkarijami pridobil cesarsko krono. To je bil prosluli Bismarck, o kojem vé Avstrija peti dolgo pésem.

Tako je postala Pruska močna, dosegla je svojo varuhinjo Avstrijo, prehitela jo celo v

marsičem, a danes se delajo v Prusiji javni na- črti, kako bo razkosati Avstrijo ter priklopiti „najmastnejše“ komade nikdar siti Prusiji. Pri krvoločnosti Pruske ter vedni popustljivosti Avstrije še menda res nismo dospeli do konca zagonetne pruske historije.

Vendar pa nimajo Nemci pri nas nobenega vzroka, ponášati se s svojo močno Prusijo, ako pomislijo, koliko nečloveških krivic se je priza- delo v teh dvesto letih sosednim državam. Na enak način stavili so si moč in slavo trinogi, a stalnosti jim je zato manjkalo.

Dvesto let kraljestva — dvesto let splet- karij in nasilstva! Saj se nemštvo i dandanes javlja izven svoje domovine po spletkarijah in — sleparijah.

Doma nesločne državnice skušajo zasejati neslogo, kamorkoli dosega njihov vpliv. Skoraj na vse evropske prestole so se vrnili sorodniki pruskih vladajočih suverenov, prinesli pa so seboj razdor in sovraštve. Posebno slovanske državnice lahko v tem ziru tožijo: z Nemcem pride črt in zavist.

Če preiskujemo sovražstvo Rusov in Polja- kov, Srbov in Hrvatov, Bolgarov in Rumunov, Bolgarov in Srbov — povsod so imeli Nemci svoje prste vmes.

Močnejši dobi v Nemčiji vsikdar podporo, da tembolj pritiska slabejšega.

Takšna je 200 letna pruska vlada; neod- kritosrčna, sebična, nenasična in spletkarska. Politika soma v morju.

Volitve v Istri.

Pri letošnjih državnoborskih volitvah zgu- bili so Slovani v Istri eden mandat, tako, da bodo zanaprej poslali samo ednega poslanca kot zastopnika vseh istrskih Slovanov v državni zbor. Na videz so torej Slovani v Istri nazado- vali ali samo na videz. Kajti kdor pozna raz- mere in uspehe, mora priznati, da so tudi Slo- venci in Hrvati v Istri od zadnjih volitev na- predovali. Da pa so vendar zgubili eden mandat IV. kurije, katerega je dosedaj zavzemal dr. La- ginja, temu je kriva vlada, ki je Italijanom v prid iztočno Istro tako razdelila v volilne okraje, da so morali zmagati Italijani. Treba je bilo samo za to skrbeti, da so se slovanski glasovi zgubili v vsakem okraju v italijanski večini, kar se je tudi zgodilo. Ravno tako se je delalo pri volitvah za V. kurijo, kajti če bi se bile vršile volitve po pravici in če bi se bili volilni okraji odločili po naravnih razmerah, bi bili Slovani zmagali tudi brez vladne pomoči. Pa še za drugi, kakor za mandat V. kurije za celo Istro bila je huda in za Italijane nevarna borba. To je za- stopništvo Trsta. Nepričakovano mnogo glasov je namreč dobil slovenski kandidat dr. Ribar, tako, da je med njim in italijanskim kandidatom prišlo do ožje volitve, pri kateri je bila le nez- natna večina v prid italijanskemu kandidatu. S tem se je prizadel Italijanom hud vdarec, ker se je svetu pokazalo, da je mesto Trst, ki se prišteva že bolj k Italiji kot k Avstriji, tako „čisto“ italijansko, da bi bil v njem premagal slovenski kandidat, če bi se bili pri ožji volitvi

slovenski socialni demokratje udeležili volitve. Ako bodo Slovenci napredovali, kar je gotovo, se bode še to zgodilo, kar se je letos samo skoraj, da bode tudi največe italijansko mesto v Avstriji — Trst imelo slovenskega zastopnika.

Kedar bo postala vlada v Istri nepristran- ska in pravična, bode Slovani še dva mandata, katera jim bode krivica iztrgala iz rok. Pa v Avstriji se godi vse počasi in je torej težko reči, kedaj bo nehala avstrijska vlada pomagati svoje slovanske podložnike proti njihovi volji spravljati pod italijansko kraljestvo. Italija smatra Istro že tako za svojo, ker se za vsako stvar, ki se ne vrši po volji Italijanov v Istri, interpelira italijanskega kralja, kakor se je to tudi zgodilo pri ustanovitvi hrvaške gim- nazije v Pazinu. Pa v kljub nasprotstev, prič- kovanih in nepričakovanih (vladnih) Slovani v Istri vendarle mogočno vstajajo in četudi se jih tupatam začasno premaga, so ti uspehi nasprot- nikov le začasni, ker so s skrajnimi umetnimi in nepravilnimi sredstvi pridobljeni. V svesti tega se pa tudi borijo Slovani nevstrašno in s trdno zavestjo, da se jim mora posrečiti za- služena zmaga.

Celjske in štajarske novice.

(Ljudsko štetje v Celju) je v toliko dogo- tovljeno, da se vé za približno število prebiva- lstva okoli 7000. Leta 1890 se je naštel v Celju 6264 oseb.

(Maškarada „Celjskega Sokola“) se vrši, kakor običajno vsako leto, na pustno nedeljo dne 17. svečana t. l., v zgornjih prostorih „Na- rodnega doma“ v Celju. Za to jako priljubljeno maškarado se delajo že v vseh krogih velike priprave, tako, da se sme upati že sedaj, da bode letošnja še daleko nadkriliila vse svoje prednice. Obeta se nam nastop več jak karak- terističnih mask; tudi društveni odbor sam aranžiral bode velezanimive skupine, v katerih bodo nastopili znameniti narodi iz vseh delov sveta. Vabila na maškarado, katera bodo letos posebno krasna, začne razpošiljati odbor v kratkem.

(Plesni venček v čitalnici.) Pretečeno ne- deljo je priredila celjska čitalnica svoj prvi plesni večer. Obisk je bil precej dober. Veselica je bila zelo animirana.

(Razpisani župniji.) Dekanijska župnija v Braslovčah (patr. ljub. škof graščinstvo v Gor- njem gradu) ter župnija Sv. Peter pri Radgoni (patr. štaj. verski zaklad) do 27. februarja t. l.

(Duhovniška vest) V začasni pokoj je šel kaplan v Marenbergu g. Josip Somrek ter se preselil v Gorico. — Upravitelj braslovške dekanije je postal duh. svet. in župnik pri Sv. Jurju ob Taboru g. Fran Zdolšek. Provizorja sta postala kaplana gg.: Janez Gorišek v Braslovčah in Josip Gunčer pri Sv. Petru pri Radgoni. Premeščen je g. kaplan Jernej Pernat iz Pilšana v Žetale.

(Učiteljska prememba.) G. Radoslav Žmavc, učitelj v Grižah ter znani strokovnjak za sadje- in vinorejo dobil je srbsko državno službo na gospodarski šoli v Bukovu pri Negotinu v Srbiji.

(Odvetniški izpit) z odliko je napravil Trstu g. dr. Karol Grossmann, sodnijski praktikant v Mariboru. Novi odvetnik naseli se najbrže v Mariboru.

(Čitalnica v Žalcu) Pretečeno nedeljo so ustanovili v Žalcu čitalnico, kateri predseduje g. Iv. Kač. Več o tem prepotrebem društvu prihodnjič.

(Pri Sv. Pavlu pri Preboldu) ustanovil je g. kaplan Kolarič za svoje privržence „Katoliško izobraževalno društvo“. Vsi zavedni občani smo mu za to njegovo požrtvovalnost zelo hvaležni, ker iz srca želimo, da se prihodnjič ne bi več dogajalo v našem lepem kraju kaj tako žalostnega in brezramnega, kakor v preteklih tednih.

(Obsojena napadalca.) Poročali smo že svoječasno, da sta v Rečici napadla ondodna Žičkarjeva agitatorja kaplan Kostanjevec in vodja konzumnega društva Zorko obrtnika Vida Pereh. Oba sta seveda trdovratno tajila. Zorko je bil obsojen na globo 100 kron, odnosno deset dni zapora, kaplan pa kot sokrivec na 40 kron globe oziroma štiri dni zapora. Nerazdelno pa morata tudi plačati poškodovanemu za bolečine ter sodne stroške.

(Iz Mozirja.) „Slov. Gospodar“ je v svoji zadnji številki zopet po svoje oključal več obče-spoštovanih oseb v Gornjesavinski dolini. Ker ta list, kakor sam pravi, ne pozna ne osebnosti, ne jeze in ne srda, tedaj pač sklepamo, da iz vira to človekoljubno početje iz zgolj pregoreče in preglobokosrčne ljubezni do bližnjega. — Ako kako društvo opusti „Slov. Gosp.“ zato, ker se njegovi udje in drugi ugledni in zaslužni možje v njem ne prestopajo obrekujejo in obirajo, tedaj je to neodpušljiva in za „narod“ pogubna gonja; ako pa razni ljubeznipolni kaplani hodijo po hišah, v katerih so naročeni na „Domovino“ ter dotičnike na vsi moč rotijo, da se na ta p..... list ne smejo več naročiti, tedaj je pa to vse hvalevredno in prezasluzno delovanje za „narod“. Živili rodoljubi novega veka!

(Čitalnica v Šmarju pri Jelšah) priredi na večer dne 2. februarja t. l. v gostilni K. Jagodičevi prvo svojo letošnjo predpustno veselico. Vabila se v kratkem rapošljejo.

(Občni zbor čitalnice v Šmarju pri Jelšah), kakor tudi podružnice sv. Cirila in Metoda za Šmarje in Slatino se vrši v nedeljo dne 27. t. m. ob pol 4. uri popoldne po večernicah. Člani in drugi rodoljubi se vljudo vabijo.

(Bralno društvo v Studencih) priredi dne 2. svečana t. l. veselico s petjem, godbo, maske-rado, plesom itd. Rodoljubi, da se snidemo ta dan v velikem številu pri g. Koropcu v Studencih! Na zdar! Odbor.

(Slovenjebistriško učiteljsko društvo) je v svojem zborovanju meseca januarja t. l. si izvolilo nastopno vodstvo: G. Sabati, predsednik; g. G. Polanec, podpredsednik; g. H. Karničnik, blagajnik; gospica M. Brinšek in g. Krotky, tajnika; v odbor so izvoljeni: gg. M. Negovetič, Oton Vobič in M. Šamperl. Pevovodja je gosp. Jos. Kokl.

(V Slov. Bistrici) skočil je dne 18. t. m. tovorni vlak raz tira in se je poškodovalo osem vozov. Poštni vlak, ki vozi v Trst, imel je vsled tega nad dve uri zamude.

(Prvi častni občan na Slatini) je ondodni vskok Ludvik Miglitsch. Ta mož si je s hujskanjem zoper Slovence stekel za slatinske rogovileže toliko zaslug, da so mu poklonili prvo diplomno častnega občana.

(Kapela pri Radgoni.) Občni zbor našega bralnega društva vrši se je dne 6. januarja t. l. ob jako obilni udeležbi posebno od strani domačih mladenčev in deklic. Že ta dan pristopilo je nad 60 udov, a njih število bo naraslo gotovo na sto, kar je jako veselo znamenje, ker moramo pomisliti, da ti udje niso samo na papirju ampak ti udje zahajajo tudi jako pridno v bralno sobo in si izposojujejo zelo marljivo knjige iz knjižnice bralnega društva. V odbor so se izvolili taki udje, od katerih pač smemo pričakovati, da bodo gledali na to, da društvo ne bo le enostransko ampak vsestransko napredovalo. Od časnikov sta se naročila oba domača: „Domovina“ v 4 iztisih, „Slov. Gospodar“ v 8 iztisih, razun tega še „Mir“, „Domoljub“.

„Dom in Svet“, „Kmetovalec“, „Nar. Gospodar“, „Svetilnik“ in „Slovanska knjižnica“. Tudi se je oživil, kakor slišimo, zopet tamburaški zbor, katerega upamo v kratkem času zopet slišati. Kar je pa pri našem bralnem društvu najbolj veselo je to, da ima toliko navdušenih mladenčev in deklet kot ude, kateri nam obetajo, da bodo tudi nemškutarski Kapeli zasijala enkrat boljša bodočnost; da pa se bo to čim prej zgodilo, naj bi ti udje izvrševali do skrajnosti geslo: „Svoji k svojim“!

(Mlekarna pri Sv. Trojici v Slov. goricah) kaj lepo napreduje. V dobrih treh mesecih je dobila 20.868 l. mleka, za katero je izplačala 2068 K 60 vin. Nasprotniki pa delajo zgago.

(Razpisana učiteljska služba) V Remniku pri Marenbergu je razpisana učiteljska služba do 10 febr. t. l. Šola je v 2. plač. razredu.

(Iz Maribora.) Poročilo Vašega dopisnika v zadnji „Domovini“ glede volitve skupine Maribor Ptuj ni popolno istinito. Ni res, da bi se bila čč. duhovščina ostentativno volitvi izognila, res pa je, da je dvanajst duhovnikov oddalo svoj glas slovenskemu kandidatu dr. R. Pipušu. Toliko v pojasnilo, da se ne dela nikomur krivica.

(Vsakdanja pošta za mariborsko okolico.) S tem mesecem nvedla je mariborska glavna pošta vsakdanje raznašanje pošte v okoliške vasi, kakor Studenci (2krat), Razvanj, Nova vas, grad Windenau, Poberž Gornji in Spodnji, Cvetkovci, Marija na Brezju in Tezen.

(Iz Ribnice na Pohorju) se nam poroča, da so ondodni kmetje kaj nezadovoljni z okr. zastopom mariborskim. V seji 27. dec. m. l. namreč je ta sklenil jim napraviti kar dve mitnici za prevoznjo njihovih izdelkov, to pa v Vuhredu in na Velki. Do grla prizadete po nepotrebnem iz gole nemčurske zavisti bi bile občine: Ribnica-Hudikot, Janževirh, Arlica, Sv. Anton in Vuhred. Rojaki Slovenci, ali res še spite kakor začarani, da vas še tolika nadutost nasprotnika ne zbudi! Pokažite se može, postavite se v bran, da vas ne bodo s tuji vred i domačimi zasmejovali, vaši otroci pa morda še kleli tje v grob! Na noge torej prizadete občine, na noge vsi kmetje! Naj se oholi nemčur prepriča, da še čujete na svoji zemlji in skrbite za pravice svoje!

(Umril je) v Gradcu pri usmiljenih bratih minorit g. P. Benedikt Hrtiš, doma od Sv. Lovrenca na Ptujskem polju. R. i. p.

(Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v proslavo svoje 25letnice v soboto, 2. svečana t. l., v dvoranah „Narodnega doma“ v Mariboru. Spored: 1. Banket ob 1. uri popoldan. 2. Koncert točno ob 8. uri zvečer. 3. Velik ples. Svira „Celjska narodna godba“ pod vodstvom g. Fran Koruna. Vabilo velja kot legitimacija za vstop. Kuvert pri banketu za osebo 3 K. Vstopnina h koncertu in plesu za osebo 2 K, za rodbino treh oseb 5 K.

Druge slovenske novice.

(Za vpokojenje je vložil prošnjo) dvorni svetnik in prejšnji državni poslanec g. Fr. Šuklje, kateri se preseli na svoje posestvo Bršlin pri Novem mestu.

(Občinske volitve v Ljubljani razveljavljene.) — Upravno sodišče na Dunaju je sodilo 18. t. m. o rekurzu dr. Šuštersiča proti dopolnilnim občinskim volitvam l. 1899. v Ljubljani v tretjem in drugem razredu. Upravno sodišče je ugodilo rekurzu radi tega, ker je bil skrutinium tajen, kar bi baje ne smelo biti. Nad 30 let postopalo se je vedno tako, kakor pri razveljavljeni volitvi, ne da bi kdo kdaj ugovarjal.

(Ludovik Ravnikar †) V visoki starosti 73 let je umrl 17. t. m. v Ljubljani umirovljeni deželno sodni svetnik g. L. Ravnikar. Pokojnik, jeden najodličnejših preiskovalnih sodnikov, je bil vedno zvest in neustrašen narodnjak. R. i. p.

(Plinove cevi so počile) v Ljubljani na Rimski cesti in je plin udaril v pritlična stanovanja, kjer bi se bili ljudje kmalu zadušili, ker je bilo po noči, da se niso zbudili iz spanja.

(Brzovlak je povozil) dne 19. t. m. zjutraj železniškega čuvaja 70letnega gluhega Jerneja Grčarja v Ljubljani.

(V Ameriko je odpotovalo) iz ljubljanskega kolodvora v minolem letu 1563 oseb.

(Zakurili so) v Slapah pri D. M. v Polja poleg Ljubljane otroci v peči ter polili tla s petrolejem, ki so se vnela in potem še postelja. Nastal je v hiši tak dim, da otroci niso mogli najti vrat, in bi se bili gotovo zadušili, da ni slišal njihovega klicanja nek mizar, ki je hitro odprl vrata in razbil okno. Pribitelo je več ljudi, ki so pogasili ogenj, da ni bilo večje škode.

(Utopljenec.) ki so ga našli 14 t. m. v vodi na Fužinah, je bil K. Bokal iz Ljubljane, ki se je od 30. novembra m. l. pogrešal.

(Blejsko jezero je popolnoma zamrznjeno) že od 13. t. m. in sedaj se gre lahko že z upreženim vozom po ledu, ki je kakor zrcalo gladko in svetlo.

(Nesreča.) Dne 14. t. m. sta brata Jože in Jurij Vidmar iz Gor. Bernika na Gorenjskem v gozdu napravljala drva. Popoldne je prišla za njima z vozom Jožetova žena ter se ustavila v grabnu, kamor sta spuščala debla. Nenadno pridri deblo s silovito hitrostjo in udarilo ženo, ki se ni utegnila umakniti, do smrti.

(Požar.) V Vrhopolju pri Vipavi je nastal 15. t. m. ob 1. uri po noči ogenj; zgorel je samo hlev, ki je bil poln sena in listja. Da ni bilo večje škode, gre hvala orožniškemu vodju v Colu, ki je ogenj zapazil in zbudil ljudi, ki so omejili požar. Nevarnost je bila velika, ker je pogoreli hlev stal v sredi med poslopji.

(Električna luč.) ki jo bodo vpeljali v Celovcu, bo stala občino krog 1.700.000 K.

(Pri občinskih volitvah v Vetrinju na Koroškem) zmagali so nemčurji, v Logivasi pa Slovenci, istotako v Globasnici in v Šmihelu nad Pliberkom; vse te občine so bile tudi že prej v slovenskih rokah.

(Umoril je dekle) Franco Doničič v Pribilvasi blizu Malega Št. Vida na Koroškem 4. t. m. neznan zločinec, ko je bila sama v hlevu in e krave molzla.

(Slovensko šolo) v Št. Jakobu na Koroškem, katero so si koroški Slovenci po 13letnem naporu in trudu priborili, hočejo naši nasprotniki zopet ponemčiti. Zdaj so pričeli loviti slovenske podpise za nemško šolo, in res se jim je posrečilo vjeti jih nekaj od nezavednega slovenskega ljudstva. Koroški rodoljubi, ne pustite, da bi triumfovali naši nasprotniki in kopali grob naši narodnosti.

(Pogorela je kmetija) L. Moser v Pregradu občina Osoje na Koroškem. Zažgal je v pijanosti 57 let stari užitar J. Moser, ki je tudi sam zgorel.

(Ogenj v tovarni) za barve tvrdke Veneziani pri Šklednju poleg Trsta je nastal 16. t. m. in napravil škode kakih 6000 kron.

Dopisi.

Iz Kozjega. Volilni boj v III. kuriji je bil tudi pri nas trd in vroč. Nasprotniki, na čelu jim oskrbnik Kragora, — vporabili so vsa sredstva, da pridobijo zmago. Ker pa svojih (nemških) volilcev nimajo, lotili so se naših in nam z nečuvnim terorizmom odvzeli 10 volilcev, ki so oskrbnikovi dolžniki. O nasprotniškimi agitacijskih sredstvih se govorijo različne stvari, no, vse bomo spravili na dan. Da pa naše ljudstvo spozna Judeže in se jih bo vedelo ogibati, hočemo njih imena objaviti! Zatajili so svoj rod sledeči „može“: Jože Kovačič, Miha Ferlič, oba usnjara, ki delata kupčije le pri Slovencih, Berstovšek Franc (naročnik „Stajerca“), Bračun Martin, Bračun Jožef, Verant Janez, Valenček Anton, Majerič Franc, (ključar!) Zalogar Matija in Brglez Anton. Slovenci! zapomnite si ta imena! Vkljub tolikim odpadnikom smo pa Slovenci vendar dosegli 38 glasov in napredovali proti letu 1897 za 9. Ako bi gori imenovani vsi ostali zvesti svojemu slovenskemu narodu, bi mi imeli 48 glasov; toliko nam jih tudi gre. Oskrbnikov priganjač Abačič pripeljal jih je kakor pastir svojo neumno čredo na volišče in tu so se skrili v kot in niso upali svojih obrazov kazati. Obrnjeni se bili vsi proti steni in mirno poslušali ogordene naše klice: „Judeži,“ prodali ste svojo vest in dušo, obrnite se no proti nam, da se kaj po nemški pomenimo i. t. d. Vsi so jo hitro popihali iz volišča, sicer se bi jim bilo še slabo godilo, ker naši so bili neizmerno razjarjeni. No, kesali se bodo še

vsi, zato bodemo že skrbeli. Volitev je povzročila mnogo razburjenja in nemira, a tudi ku mičnih prizorov ni manjkalo. Nasprotniki pri nesli so na volišče (v drugo nadstropje) 90 let starega Lukeža Prešičeka. Starček seveda ni vedel, kaj se z njim godi in v jedrnatem mrmral: „Kaj je pa to, kaj je?“ Ko je bil poklican, da odda glas, so ga nasprotniki hoteli znesti pred komisijo, a naši so zahtevali, da mora sam iti. Ker pa tega ni mogel, je ostal med nami in ni glasoval. Mi smo ga, ker je hotel zopet oditi, rekoč, da mora spat iti, zanesli v njegovo stanovanje, kjer je šel v posteljo. Dve uri pozneje ga nasprotniki zopet privlečejo, prav prinesejo na volišče. Šel je voliti. A glej čudo! Kragora stopi v prvo sobo in zaznani, da je Prešiček oddal svoj glas za dr. Dečka. Nasprotniki so imeli na razpolago mnogo glasovnic, tudi takih, na katerih je že bilo napisano ime dr. Dečka in takšno glasovnico so po pomoti v svojem divjanju vsili staremu Prešičku. Pri nas vsled tega silna veselost, pri Kragori pa silna jeza! Slednji se je sploh parkrat blamiral. V komisiji sedeč prizadeval si je, da bi se nekaj naših volilcev ne dopustilo k volitvi, a dobil je od volilnega komisarja pouk, da je s svojimi ugovori prepozen, da je zamudil reklamacijo. Ugovarjal pa je volilni pravici kaplana Franca Muršeca, kontrolorja Sigla in adjunkta Viveda. Na tem mestu nam je dolžnost, da izrekamo kaplanu Muršecu in adjunktu Vivedu najtoplejšo zahvalo za nju narodno požrtvovalnost. Prvi je prišel od Sv. Benedikta v Slov. goricah, drugi pa celo iz Murave na Gornjem Štajarskem. Slava jima! Nekaj drugega kakor slavo zaslužita pa fanta Čebul in Cvirn, prvi pisar pri sodnji, drugi praktikant pri davkarji. Ta dva sta ne meneč se za svoje službe, čeditno agitirala za Pommerja. S kakimi sredstvi sta agitirala, se bode še izkazalo. Za danes ju le toplo priporočamo nju nima uradnima predstojnikoma z opombo, da je vendar že čas, da se proti njima začne postopati tako, kakor to zahteva ogled in interes narodov.

H koncu naj še omenim, kakšen pouk naj mi izvajamo iz zadnje volilne borbe. Po mojih mislih nam je ta volilna borba živ opomin, da v Kozjem ustanovimo posojilnico, kajti vse kaže, da nam je posojilnica prava življenska potreba. Na delo tedaj rojaki!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, dne 6. t. m. zborovalo je naše gasilno društvo ter si v odbor izvolilo same dobre narodne može in sicer: za načelnika Matija Čagran; za namestnika Anton Vogrinec, ob ednem vodja društvene godbe; za tajnika Ivan Košar; prvi vodja brigadne je Franc Domanjko, njegov namestnik Ferdinand Hrašovec; drugi vodja brigadne Fr. Slana, njegov namestnik Ludivg Zver; Jakob Nemec, vodja plezavcev; Franc Švagl, njegov namestnik; Alojz Kopun, oskrbnik orodja. Društvo šteje 35 rednih, 15 podpornih in 3 častne ude. Za pretečeno leto so društvu darovali: g. dr. Ploj, c. kr. notar kot častni ud 38 K. Podporni udje: č. g. Ivan Hunc 3 K, Lovro Šijanec 1 K, Martin Kvas 1 K, Martin Slana 2 K, Jakob Postružnik 2 K, Franc Vogrinec 1 K 20 v. Nadalje so še darovali: g. dr. Jožef Gorički, odvetnik v Gor. Radgani 4 K, g. Mijo Vamberger, kr. profesor v Karlovcu 4 K, g. Mihael Jezovšek, c. kr. notar na Vranskem 10 K, č. g. Henrik Hrašovec 5 K. Vsem, ki so naše društvo tako velikodušno podpirali, izreka pristrčno zahvalo odbor.

Dve leti sta pretekli, odkar se je naše društvo postavilo na narodno stran; vendar pa je bilo še doslej nekoliko odvisno od nasprotne stranke, sedanjí odbor pa je od nemške stranke čisto neodvisen. Da pa društvo doseže svoj namen, bo storilo vse Bogu in narodu v čast, bliznjemu pa v pomoč.

Iz Haloz. Borba za mandat V. skupine je končana. Veselili smo se, da bo zdaj konec vsem preprirom in napadom. Ali ne. Še po bitki našel se je nek nezrel, vsaj za politično b. rbo nezrel dopisun „Slov. Gospodarja“, kateri si domišluje, kake pravice da ima o volitvah kritiko vati. Tej osebi hočemo mi pravi Haložani le to odgovoriti, da hočemo naše lepe Halože take imeti, kakor so bile doslej, to je mirne. V slogi hočemo živeti vsi stanovi. In nikdo, bodisi v

tej ali v oni skupini nima pravice, da se sili krasti ti urednosti. Si v dopisovanju pa prestoplo priročno, da od zdej naprej takih dopisov, več ne dobimo. Očitno se hočemo držati do novega urednika „Slov. Gospodarja“, na čigar središča marjetinskega, a pravi, da vsaj on li naše razlike prav dobro pozna, za to skrbi, da se ne bodo v njegovem listu razvijale ne le, ne one osebe, kajti vsen mas je za to pripravljenemu sovražniku Nemcu tralo. Upamo, da nam ne bo treba v tej zadevi še katere druge izpregovoriti.

Ko Vas, spoštovani g. urednik zagotavljam, da bi daljši prepis v tukajšnjih krajih bil nso depoliti — kajti nemčurjev le mrgoli, — se Vam že zdaj zahvaljujem za naša dopisa, ter Vam vsak popravek v Vašem duhu dovoljujem. Narod in Bog!

Narodno-gospodarske novice.

Ne zanemarjajmo v gospodarstvu malenkostij! Red, knjigovodstvo in proračun v domačem gospodarstvu.

Premnog gospodar propade, ker ne premisli, kakšen vpliv za ves razvoj gospodarstva imajo včasih baš najmanjše in najneznatnejše stvarice in ker svojih reči nima v pravem redu ter si ne zna razdeliti časa tako, da bi ga kar najplodotnejše izkoristil. Zato je namen sledečih vrstic razjasniti pomen malenkostij in reda ter točnosti v gospodarstvu ter opozoriti na neizogibno potrebo knjigovodstva in proračuna ne le morebiti v kmetiskem ampak sploh v vsakem zasebnem gospodarstvu.

Že kot majhni, učenčki smo čitali prigodbo, kako je jezdec zanemaril žebelj pri podkvi svojega konja (kako je vsled tega konj izgubil podkev ter opesal, in kako je jezdec sam vsled tega prišel roparjem v roke. Navadno sicer mislimo, da je to le izmišljena pripovedka, toda v resnici vidimo podobne slučaje zanemarjanja dozdajnih malenkostij dan za dnevom v domačem gospodarstvu in dan za dnevom pokorje se ne previdni gospodarji za take nerednosti. Vrtnar vidi drevo preobloženo s sadjem, da se priklanja globoko do tal, a ne postavi mu podpore: po noči pa pride vihar in krasno drevo se zlomi in pade vsled prevelike teže, katere ni več moglo prenašati. Jarek kraj rodovitne njive ni iztrebljen in ko pride ploha, razlije se vodovje čez polje ter poplavi vsled take gospodarjeve nemarnosti bujno žito in odnese dobro prst na čisto ali pa med potom že oblati najboljši travnik. Vsled zanemarjene ceste se prekucne s senom preobloženi voz in pohabi delavca, in vsled nezadane luknje v strehi skazi se čez zimo na podstrešju cel kup dišečega sena in pretrohni stena. Kdo bi pač hotel tajiti, da je takih in podobnih slučajev v nekaterih gospodarstvih pre mnogo, in da je gmotna izguba, ki iz njih izvira, silen zadržek gospodarskega napredka! Kako dolgo časa se mora gospodar truditi, da pridela toliko, kolikor je zgubil vsled zanemarjanja tako neznatnih opravkov!

Tudi ob pridobivanju premoženja imajo majhne drobtinice in drobni novčiči velik večji pomen, nego si marsikateri gospodar misli na prvi hip in pregovor: „Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača“ izraža, kaj premorejo malenkosti v gospodarstvu. Nekemu mlademu možu je njegova žena na čuden način dokazala, kaj pomeni ta pregovor in koliko si lahko pri-gospodari celo človek, ki prihrani na dan malenkostno vsotico, katero je plačati za majhen frakeljček žganja. Ker je namreč njen mož trdil, da zasluži tako malo, da mu ni vredno štediti, prigovarjala mu je na dan poroke, naj ji izpolni edino njeno željo ter ji da vsak dan 10 vinarjev, da bi si mogla privoščiti frakeljček žganja. Akoravno je sam prav rad popil kozarček ali dva več nego mu je bilo treba, obotavljal se je mož začetkom izpolniti ženino željo, češ, kakšno bode to življenje, ako bi mu žena popijala žganje; slednjič ji je pa v kljub temu ugodil ter ji dano obljubo redno opravljal. Čez leto dni naporenega vsakdanjega dela hotel je slednjič imeti eden dan praznik ter ob obletnici poroke obiskati z ženo vred sorodnike v oddaljenem mestu. Ko je

je z žensko opazil, da si celo leto ni prihranil toliko, kolikor bi stal ta izlet, položila je ženka pred sramečega moža na mizo mešnjič rekoč: „Tudi imaš 365 denarič, katere si dal svoji ženi za 365 frakeljčkov nji nepotrebnega žganja: lahko imaš torej praznik in lahko narediva izlet.“ Mož je pa dejal pozneje: „Ako si jih ti prihranila 365, lahko bi jih bil jaz ta čas mesto nepotrebnega pijače prihranil najmanj petkrat toliko, kar bi bilo skupaj 2190 denarič in to bi ne bila malenkost. Žena, tu je moja roka, da pojutranjem začnem štediti četudi z malenkostmi!“ In res, i v gospodarstvu i drugod mora vsakdo, kdor hoče kaj znatnega doseči, pred vsem upoštevati malenkosti, kajti ako malenkost prištejemo k drugim malenkostim, tedaj je uspeh našega soštedenja mnogo, mnogo več nego navadna malenkost. Prav je rekel slavni kipar Michel Angelo prijatelju, kateri mu je očital, zakaj se tako dolgo mudi ob klesanju posameznih udov in mišic, češ, saj so to vendar le malenkosti. „Prijatelj,“ dejal mu je, „saj vidiš, da na celem kipu ni drugzga, nego same malenkosti, in šele, če so skrbno izklesane vse te malenkosti, tedaj smem upati, da kip kot celota ne bode malenkost.“ Opravičeno smemo reči, da to modro pravilo velja tudi v vsakem gospodarstvu in da najboljši gospodar so oni, ki hoče kar čez noč in z velikanskimi dohodki obogateti, ampak oni, ki ve ceniti vsako še tako neznatno pošteno pridobitev.

Politični pregled.

(Izid državnozborskih volitev.) Z volitvijo nižje avstrijskega veleposestva dne 18. t. m. so bile završene državnozborske volitve na vsej črti; izvoljenih je vseh 425 poslancev. Med temi je (prej 55) 60 Poljakov, (61) 53 Mladočehov, (41) 49 poslancev iz zveze nemške ljudske stranke, (36) 35 nemških liberalcev, (8) 21 nemških radikalcev, t. j. pristašev Schönererjeve stranke, (27) 21 krščanskih socialstov, (9) 3 člani nemške slobodomiselnice stranke, (0) 6 čeških agrarcev, (0) 4 češki socialisti, (1) 2 češka liberalca, (8) 9 članov poljske ljudske stranke, (9) 11 Rutenov, (10) 9 Hrvatov, (16) 15 Slovencev, (2) 2 Srba, (18) 19 Italijanov, (5) 5 Rumunov, (28) 30 ustavovernih veleposestnikov, (19) 19 konservativnih veleposestnikov, (6) 6 članov centra, (2) 3 člani osrednje stranke veleposestnikov, (15) 10 socialnih demokratov in (20) 9 divjakov, t. j. brezstrankarjev.

(Ruski konzulat) so nameravali ustanoviti v Pragi peterburški vladni krogi; zdaj se bavijo z mislijo, da bi ga ustanovili v Brnu za agende iz Moravske, Češke in Šlezije.

(Pruska gonja proti Poljakom) se bo nadaljevala tudi v bodoče. Na povsem opravičene pritožbe poljskega poslanca Jazdzewskega v nemškem državnem zboru, je vlada izjavila, da bo vztrajala pri sedanjí protipoljski politiki. Poljaki torej od vlade nimajo pričakovati prav ničesar, navezani so le na lastno moč, ki se pa ne sme niti slobodno razvijati. V nemškem državnem zboru je zdaj 12 poljskih poslancev, a ti ne morejo opraviti ničesar, in vlada ne bo prej mirovala, dokler ne ponemči popolnoma vseh Poljakov živčih v nemški državi. Poljaki v Avstriji pa s tem, da ščitijo sedanjí vladni sistem, podpirajo ono isto silo, katere tlačí njihove brate onkraj Labe. Ne vidijo li, da braneč današnje stanje v Avstriji, delajo samo na ojačanje nemštva, a v propast svojo, Čehov in sploh vseh ostalih Slovanov v Avstriji? Če mislijo že, da morajo na vsak način obvarovati današnji sistem v Avstriji, naj bi vsaj stavili pogoj, da ako Avstrija hoče zvezo z Nemčijo, mora v Nemčiji nehati proganjanje Poljakov! Toda oni ne stavijo tega pogoja, temveč oni hočejo zvezo z Nemčijo, ker se boje Rusov! In oni iz bojazni napram Rusiji, v kateri se ne porušivajo Poljaki, puste, da dva in pol milijona Poljakov pogoltne krvoželjni nemški vampir!

(Ruščina na Bavarskem.) Na bavarski vojaški akademiji so uvedli ruščino kot obvezni učni predmet; za učenje so določene štiri ure na teden. Istotako je določilo bavarsko naučno ministerstvo odpreti učni tečaj iz ruskega jezika

v nekem zavodu za bavarske srednješole. Bavarški vladi se zdi tak tečaj nujno potreben, ker je na Ruskem vedno več dela za tehnike, in ker tudi mnogo bavarskih tehnikov išče in najde zaslužka na Ruskem. Pri nas v Avstriji pa je veleizidništvo, ako se kdo nči ruščin!

(Preobrat v Srbiji.) Na vse politične kroge naše monarhije napravlja jako velik vpliv oni stavek srbske prestolne besede, ki se nanaša na ruskega carja in ruski narod. Res je, da govori prestolna beseda tudi o razviku prijateljskih odnošajev s habsburško monarhijo, a ti prijateljski odnošaji se bodo razvijali z njo v isti meri kot s Turčijo iz trgovskih in kulturnih razlogov. Vse dragače pa govori prestolna beseda o ruskem narodu, naglašaje krvno sorodstvo med ruskim in srbskim narodom, v čemur vidi za nesljivo jamstvo za napredek in bodočnost Srbije. V njeni politiki se je izvršil važen preobrat, odkar je izgnan razkralj Milan iz Srbije; prej je bil on edini agent nemške ogrske politike, ki je zdaj izgubila na Balkanu vsako podporo.

(Vojna v Afriki.) Za položaj v južni Afriki je jako značilen razglas, v katerem je angleška vlada v celi kapski koloniji proglasila vojno sodišče in obsedno stanje. To znači, da med hollandskim ljudstvom vlada tako razpoloženje, ki se ne razlikuje mnogo od vstaje. Londonski listi ne javljajo ničesar iz kapske kolonije, po tem se more soditi, da tam vse vre in kipi. — Lord Kitchener zahteva 40.000 mož pomoči, a Angleži mu jih pač ne bodo mogli dati. Vladni krogi so v velikih skrbih in zahtevajo, naj kolonije pre skrbje potrebno število vojakov, a te so že od poslane vse, kar je bilo v njih moči. Angleže velja ta vojska že več, kot je vredno celo zase deno ozemlje, tako vsaj se je izrazil neki angleški dostojanstvenik, lord Rosebery. — Nekoliko vsled neugodnih vesti iz bojišča, nekoliko pa vsled nesrečnih dogodkov v rodbini je stara angleška kraljica nevarno zbolela; vsled skrbi ni mogla niti spati, niti jesti, zdaj pa se je njeno stanje tako poslabšalo, da vsak hip pričakuje njene smrti.

(Vojna na Kitajskem.) Pogoje, ki so jih stavile velevladi, glede sklenitve miru, je Kitajska vzprejela, in so dotične listine že zaznamovane s cesarskim pečatom. A zaradi tega mir še ni končno sklenjen, in o normalnih razmerah še ne more biti govora, ker bo zdaj potrebno pojedine točke natančneje izvesti, a to bo lahko še vzrok mnogoterim zapletkam. In če se tudi zjedini o vseh točkah, nadaljnji nemiri niso vsled tega izključeni, ker se Kitajci v svojem bistvu pač ne bodo izpremenili in jim bode njihova prirojena mržnja do tujcev ostala tudi v bodoče. — Kot se iz Pekina javja, oddali so kineški poverjeniki poslancem velevladij brzo javko kitajskega cesarja, v kateri se nahajajo neka navodila za pogajanja, in v katerih se zahteva, da čete združenih velevladij zasedejo takuanske trdnjave, a da jih ne smejo razrušiti. Nadalje se zahteva v tej brzojavki, da naj se vojne ekspedicije takoj ustavijo in naj se zabranitev uvoza orožja omeji na določen čas.

Razne stvari.

(Prebivalstvo mesta Zagreba.) Po zadnjem štetju 31. decembra 1900 so v Zagrebu našli 2389 hiš, 13.166 stanovanj in 57.930 prebivalcev. Ako prištejemo še vojaštvo, biva v Zagrebu nad 60.000 oseb.

(Žrtve zime.) V Dalmaciji je tako silna zima, da od mnogih strani prihajajo poročila o nesrečah. Tako je v Senju mraza 14 stopinj R. Dva človeka sta na povratku iz Drniša zmrznila. V Imotskem je zmrznil 19letni mladenič na potu iz vasi v drugo. V mrazu se ljudje napije tudi žganja, ki jih pa premaga. Tako so dne 3. t. m. Bošnjaki vozili žganje iz Primorja; šest jih je zmrznilo na cesti. V buški okolici je zmrznilo 50 glav živine.

(Deček, ki zapustano ni.) V Ljubljani na Poljakem je pred 15 dnevi zapustil mladenič sin trgovca Kopelca, in se ne vidi več. Sreče mu bje pravilno, branja pa na kmetijsko način.

(Odlika.) V Berniškemu Akademiku Nati v Petrogradu je v svetlosvetlo sep 28. dec. ml. premije grafa D. A. Tolstega denarno nagrado 400 rubljev podarila staremu prijatelju našega lista, g. prof. M. F. Ostniku za njegovo „Grammatik des slovenskega jezika“, katere skupaj s „Slov. ruskim slovarjem“ izide še to zimo. Čestitamo trdodolžnemu g. profesorju!

(Skopuhova smrt.) V Derivo, v Italiji, so našli te dni slabo oblečenega moža na cesti zmurnjenega. Imel ni niti strajce, pač pa 60.000 lir v denarju in vrednostnih papirjih.

(Umori v Solunu.) Nedavno se je pripeljal iz Jafa v Solun bogati grški trgovec Panagotis z ženo in otrokom. Ko gredo zvečer po ozki ulici, napade jih 5 roparjev, ki zahtevajo denar. Ko Panagotis odda, ves svoj denar, ubijejo roparji njega, ženo in otroka ter razmesarijo trupla. Kmalu redarji zasledijo grozno ubojstvo in zasačijo tudi 2 roparja. V stanovanju teh dveh pa najdejo še 9 trupel.

(Arnold Böcklin.) Veliki nemški umetnik je umrl 17. t. m. v Firenci. Böcklin je bil izvanreden slikar in nenavadno samosvoj, zato ga občinstvo dolgo ni umevalo in se ni oziralo na njegovo delovanje. Rojen je bil 1827. l. 4. listop. v Bazelu, kjer je pohajal risarsko šolo, potem je odšel v Genovo, bil je tudi v Parizu, v Rimu, a še le v Monakovem l. 1857 je dobil priznanje za svoje umetniško delovanje.

Loterijske številke.

Gradec, 19. januarja 1900: 52 6 29 35 42
Dunaj, " " " 69 88 72 12 6

Služba občinskega tajnika na Teharjih

z letno plačo 840 kron in prostim stanovanjem se do 20. februarja t. l. razpisuje. Prosilci morajo biti zmogni slovenskega in nemškega jezika ter prosti vojaščine.

Županstvo na Teharjih.

(34) 2—1

Dr. Dragotin Treo

*** in dr. Henrik Tuma

naznanjata, da sta otvorila z dne 2. t. m. skupno

odvetniško pisarno

v Gorici, Gosposka ulica 7, v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

(23) 2—2

Gostilna in mesarija.

V živalni slovenskem trgu Spodnjega Stajarija odda se mesarija, zelo ugodno v najem, in dobro obiskana gostilna na račun.

Naslov plove upravnistvo „Domovine“

(22) 3—3

Visoko pritlična hiša

oddana trem strankam, z vrtom in drugim zemljiščem v obsegu 3070 kvadratnih sežnjev, na živahnem kraju, sredi glavnega trga v Sevnici, pripravna posebno za javne obrti.

proda se takoj

za 3500 gld.

Direktna vprašanja je staviti lastniku Jurju Drame, c. kr. finančni nadkomisar v Itzky, Bukovina.

(20) 3—3

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega specerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bezgovo gobo, kamilice, tisočrože, malinsko štopo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzemem tudi še žol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češnje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah — Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni himelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja vsem onim kmetovalcem, kateri se niso njeni udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-maževa žlindra, kakor živinska sol, pri Antonu Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju, kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“ vknjiž. zadruga z omejenim poroštvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike in vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprosteje do najfinejše izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fosfatno moko po tovarniški ceni.

(294)

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo vabim najljubneje, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice štev. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih. Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi. Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na giroconto s 4 1/2 % obrestovanjem od dne vloge do dne vzlaga.

Bankompt menic najkulantnejše.

(391)

Borzna naročila.